

Zürich, 29 octombrie 2006

Ungerea singură nu este de ajuns!

Ewald Frank

Cu toții cântăm din toată inima și ne bucurăm că putem fi din nou împreună, în timp ce ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Trăim din nou harul dat de Dumnezeu de a fi mereu mai aproape de DOMNUL, în pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Începem cu cântarea 128, „De ce avem nevoie de putere / Puterea lui Dumnezeu și a Duhului sfânt”. Amin. Vă rog să vă așezați.

Încă o dată vă spun „bine ați venit!” din inimă, vouă tuturor și în mod deosebit acelor care astăzi sunt pentru prima dată în acest loc. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! EL să ne binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său.

Sora Ana a fost deja întâmpinată și este binevenită. Soră, te rog, ridică-te puțin în picioare. Mai este o soră care a venit împreună cu tine din Santiago. Da, sunteți binevenite. DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Vă mulțumesc.

Fratele Graf a vorbit deja despre acest lucru: noi suntem în legătură cu frații și surorile de acolo pentru că DOMNUL Dumnezeu a dăruit har și Cuvântul trimis de El a adus rod.

Eu aș vrea să aduc acum doar o scurtă mărturie. Împreună cu fratele Helmuth Miskis – care este și azi printre noi – am început această călătorie în America de Sud, mai ales în Brazilia, unde am avut mari și binecuvântate adunări. Ușile și inimile au fost deschise și de aceea putem spune că Dumnezeu a dăruit mult har. Fratele Miskis este născut în São Paulo, vorbește limba portugheză și el a făcut și traducerea – Îi mulțumim DOMNULUI pentru aceasta în întregime.

Acum fiți atenți: în lume există 235 de milioane de vorbitori de limba portugheză! 235 de milioane! Dintre aceștia, numai în Brazilia trăiesc 180 de milioane, iar ceilalți sunt în Africa și Portugalia – asta în comparație cu doar 101 milioane de vorbitori de limba germană. Da, dar noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că avem posibilitatea vestirii Cuvântului și în toate celelalte limbi, pentru a aduce mesajul Său tuturor popoarelor.

După minunatele adunări pe care le-am avut în Brazilia, am mers mai departe, în Paraguay, apoi în Argentina, în Santa Cruz și La Paz [Bolivia], Lima (Peru). A fost pur și simplu minunat felul în care Dumnezeu a călăuzit totul.

Mă aflu în aeroportul din São Paulo pentru a-mi lua rămas bun de la fratele și sora Miskis când am văzut un cuplu în jurul căruia era multă lume. Bărbatul s-a ridicat la un moment dat și a plecat să dea un telefon. Atunci eu m-am apropiat de femeie și am întrebat-o încotro mergeau ei. Ea s-au uitat spre mine și a spus: „Tu ești fratele Frank, din Krefeld!” Eu m-am gândit: aici, la celalalt capăt de lume? Și ea a continuat: „Noi am primit și am citit cartea dumneavoastră despre Apocalipsa și DOMNUL ne-a vorbit prin ea. Noi suntem menoniți iar soțul meu este predicator. Acum ne întoarcem, cu două zile întârziere, din Canada”.

Într-o duminică seara, eu am predicat într-o biserică menonită din Asunción [Paraguay]. Când am întrebat câți dintre cei ce se aflau acolo ar dori să primească literatură, s-au ridicat o mulțime de mâini. Căile DOMNULUI sunt pur și simplu minunate!

Eu acum am predicat pentru prima oară în Paraguay, dar am fost cu adevărat copleșit . Avionul a ajuns cu 5 minute înainte de ora 12, dar în aeroport erau deja o mulțime de frați care m-au întâmpinat cu căldură. În ultima adunare, în jur de 450 de oameni au trecut prin fața mea și mi-

au strâns mâna. Au curs lacrimi pe obrazul lor și eu Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru călăuzirea Lui și pentru toate posibilitățile pe care le avem acum. Scumpul și sfântul Său Nume îl vom propovădui întotdeauna. Și azi vedem cum frați și surori din toate popoarele sunt chemați afară.

Voi știți că La Paz – unde avem peste 300 de frați și surori – este un pic altfel decât alte orașe: altitudinea la care se află este greu de suportat. La peste 3000 m alt. trebuie să mergi încet și nu ai voie să respiri adânc. Dar totul a fost bine și Îi mulțumim DOMNULUI Dumnezeu pentru toate binecuvântările pe care ni le-a dat. La fel s-a întâmplat și în Lima.

Vinerea aceasta, după cum știți, am avut parte de o surpriză la Ingolstadt. Nu am mai primit biserica ce ne fusese promisă, dar am putut predica într-o sală publică. Închipuiți-vă că în acea sală s-au aflat luterani, metodiști, bapțiști, menoniți și penticostali care nici nu auziseră înainte de mesajul ceasului acesta. Predicatorul – un menonit – i-a mărturisit la sfârșit fratelui Ziegler că în întreaga sa viață de 87 de ani nu a mai auzit asemenea lucruri ca cele pe care le-a auzit în acea seară, într-o singură adunare. A avut parte de un „meniu” întreg. Pentru că totul nu s-a întâmplat într-o biserică, ci într-o sală publică, Cuvântul DOMNULUI a putut fi predicat cu toată puterea și de aceea și binecuvântarea Lui a fost minunată.

Ieri seară am fost la Salzburg: și acolo am fost surprins să văd că sala a fost plină și Dumnezeu a dăruit har – mult har.

Astăzi suntem aici și așteptăm ca Dumnezeu să ne vorbească și să ne aducă la unitatea credinței și a cunoștinței. Am citit în 1 Împărați că Solomon a avut o rugămintă pe care a adus-o înaintea DOMNULUI (o rugămintă plăcută înaintea LUI) iar Dumnezeu i-a răspuns pe loc: abia și-a sfârșit Solomon rugăciunea că răspunsul venise deja peste el. Două femei au venit la el: ele avuseseră fiecare câte un copil, dar numai unul a rămas în viață. Femeia al cărei copil murise a vrut să ia copilul celeilalte, iar Solomon a fost așezat ca judecător între ele. El a hotărât ca băiatul să fie adus împreună cu cele două femei pentru ca Dumnezeu să hotărască. Apoi a cerut și o sabie și a spus în fața celor două femei că fiecare va primi jumătate din copilăș, după dreptate. Dar mama a copilului a strigat și s-a împotrivit tăierii pruncului, rugând pe Solomon să-l dea mai degrabă celeilalte femei. În schimb, cealaltă femeie a rugat pe Solomon să taie copilul în două.

Așadar, imediat după rugăciune au venit și răspunsul și încercarea prin care Dumnezeu a confirmat că acolo se afla un bărbat cu o înțelepciune dumnezeiască.

Dragi frați și surori, această Carte este o carte minunată. În ea putem vedea lucrarea lui Dumnezeu în ei ce se încred în El.

Fratele Graf a citit două versete din 1 Împărați 17 de la v.14: „*Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, până în ziua când va da DOMNUL ploaie pe fața pământului”*”. Aici avem două lucruri importante: făina, din care se face pâinea și untdelemnul, care este deasemenea necesar. „*Ea s-a dus și a făcut după cuvântul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei și Ilie. Făina din oală n-a scăzut și untdelemnul din ulcior nu s-a împuținat, după cuvântul pe care-l rostise DOMNUL prin Ilie*”. Apoi femeia își încheie mărturia în v.24: „*Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul DOMNULUI în gura ta este adevăr!*”.

Acest lucru este foarte important. În ultimul timp am mai vorbit despre acest subiect, în legătură cu cele scrise în Matei 25 despre Mire, Mireasă, despre chemarea afară, pregătire și fecioarele înțelepte, care au luat cu ele nu doar lămpile, ci și rezerva de untdelemn.

Eu am plecat astăzi de acasă cu gândul să aduc cu mine o lampă dintre cele care ard cu ulei, cum erau cele de pe vremea când încă nu se descoperise curentul electric. O lampă cu ulei este un simbol pentru noi: în lampă se toarnă ulei iar deasupra se vede arzătorul. Între ele trebuie să fie o

legătură, pe care o face fitilul. Poate voi nu îl vedeți, dar el este acolo. Rostul lui este să conducă uleiul în sus, spre arzător, după care rămâne doar să fie aprins și astfel vom avea lumină. Pentru ca puterea care este în ulei să devină lumină, fitilul este un element foarte important. Nu este de ajuns să avem untdelemn dacă nu avem și legătura care să conducă uleiul spre scânteie. Avertizarea spune că odată cu venirea ceasului de la miezul nopții, unele candelă se vor stinge, pentru că nu au avut destul untdelemn.

Am mai adus și un ulcior, care mi-a fost dăruit cândva. Ulciorul este plin cu untdelemn. Așa a fost și cu fecioarele înțelepte: într-o mână țineau lampa cu ulei, iar în cealaltă un ulcior, în care aveau o rezervă. Același cuvânt îl găsim și în Evrei 9, în care se spune că mana se afla [ascunsă] în chivotul legământului. Trebuie să știți cu toții că descoperirea, [scoaterea afară, la lumină] o face Duhul lui Dumnezeu. De câte ori a spus și fratele Branham că doar Cuvântul, nedescoperit, nu este de ajuns! El trebuie descoperit prin Duhul sfânt!

Biblia, ca și carte, o au peste un miliard de oameni de pe întreg cuprinsul pământului – o puteți găsi în toate confesiunile și denominațiunile. Azi m-a întrebat un bărbat care a venit din Ecuador: „Pe cine credeți: pe Luther sau pe Calvin?”. Eu îi cred pe amândoi, atât timp cât fiecare rămâne pe cuvântul biblic: când rămâne Luther, îl cred pe el, când rămâne Calvin, îl cred pe Calvin. Atunci el m-a întrebat: „Dar cine sunteți dumneavoastră?”. Eu am răspuns că sunt un om simplu, și un predicator al Evangheliei. Atunci el a zis: „Lucrurile pe care le-am auzit de la dumneavoastră nu-mi sunt de ajuns. Data viitoare când veniți în America Latină, sunteți invitatul meu”.

Dragi frați și surori, noi trăim într-un timp foarte serios. Nu este nevoie să intrăm în toate evenimentele politice, dar aș vrea să vă atrag puțin atenția asupra Libanului. Dacă ne uităm puțin într-acolo, spre zona pe care ei o numesc „de siguranță”, putem să ne întrebăm: oare când va fi siguranță acolo? Atunci când va părea că este, nenorocirea va veni peste ei. Apoi, dacă ne uităm la Irak sau Iran, putem vedea că au loc deja niște pregătiri. Dacă sunt 8 sau 9 puteri nucleare, ce diferență este? De ce se tem oamenii?

Încă două versete biblice și pe urmă intrăm în tema noastră. Apocalipsa 6 vorbește despre lucruri care acum sunt doar în pregătire. De la v.12 citim ce se va întâmpla când va fi deschisă a șasea pecete: „*Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele*”. Nu avem noi fâgăduința – în Vechiul și în Noul Testament – că soarele se va transforma în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a DOMNULUI? Avem chiar și descrierea evenimentelor din regiunea Eufratului, iar în Apocalipsa 11:15 este deschisă și cea de a șaptea pecete: „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile DOMNULUI nostru și ale Hristosului Său”*”.

Dar înainte ca să aibă loc aceste lucruri, trebuie să se îplinească cuvântul din Apocalipsa 9, de la v.13: „*Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului din aur, care este înaintea lui Dumnezeu, și zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: „Dezleagă pe cei patru îngeri, care sunt legați la râul cel mare, Eufrat!”*”. Cu toții știm că Eufratul trece prin Bagdad și apoi se varsă în Golful Persic. Iar în v.15 continuă: „*Și cei patru îngeri, care stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost dezlegați, ca să omoare a treia parte din oameni*”.

Acest lucru a fost proorocit și așa se va întâmpla – Dumnezeu a putut să prevadă totul în cuvântul Său. Noi simțim și suferim pentru cei 3000 de soldați americani uciși deja în Irak și pentru orașele care au fost distruse acolo. Unii scriu că deja o jumătate de milion de irakieni și-au pierdut viața din cauza conflictului care are loc în ultima vreme. Dar totul este în pregătire pentru ziua glorioasă pe care DOMNUL a ales-o pentru a cere socoteală necredincioșilor.

Frați și surori, să ne întoarcem la tema noastră de azi: revenirea lui Isus Hristos, chemarea afară a Bisericii-mireasă, pregătirea noastră pentru ziua glorioasă. Nimeni nu cunoaște ziua și ceasul, dar noi știm că proorocia biblică se împlinește cu putere în jurul nostru. DOMNUL ne-a învățat ca atunci când vom vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, să ne ridicăm ochii pentru că izbăvirea noastră se apropie.

Acum, este important ca noi să ne păstrăm fiecare candelile pline cu untdelemn, adică să fim mereu în legătură cu Duhul sfânt și astfel să avem parte de pregătire. Una este mesajul, care a fost dat pentru ca să ne aducă înapoi la Cuvânt, pe care ni-L pune dinainte, și alta este să-L avem în inimă și astfel să avem parte de ce face DOMNUL în prezent.

Cu toții știm că fiecare trezire a fost în același timp o pregătire pentru următoarea trezire. Dacă n-ar fi existat o străpungere în timpul lui Calvin, un Jan Huss, un Wycliff sau alții ca ei, atunci toate celelalte treziri nu ar fi fost posibile – o trezire a pregătit calea pentru următoarea. Un lucru de notat este că în 2017 se va serba la Roma împlinirea a 500 de ani de la începutul Reformei. Există deja o mare sărbătoare la Vatican în care este serbată unirea cu toate cultele care, mai devreme sau mai târziu, s-au rupt de biserica romano-catolică. Ceremonia pentru anul 2017 este deja în pregătire.

Iubiți frați și surori, trebuie să spunem acum că, înainte ca această unificare să devină o realitate, Biserica-mireasă trebuie să fie scoasă afară. Chemarea afară trebuie să aibă loc înainte de aceasta, și odată cu chemarea trebuie să fie pregătită și pecetluirea Bisericii lui Isus Hristos, după cuvântul DOMNULUI din Efeseni 1:13 „*Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul sfânt*”. Fratele Branham a vorbit foarte clar despre acest lucru – unii vor primi semnul fiarei iar ceilalți vor purta pecetea lui Dumnezeu. În legătură cu această pecete este scris că „*DOMNUL cunoaște pe cei ce sunt ai Lui*”; și: „*Oricine rostește Numele DOMNULUI, să se depărteze de fărâdelege!*” [2Timotei 2:19].

Noi știm că acum 100 de ani a avut loc marea străpungere a mișcării pentecostale – cei informați cunosc bine acest fapt – dar puțini știu că după al doilea război mondial Dumnezeu a dat o trimitere pentru a așeza din nou lucrurile în starea lor originală, așa cum erau în timpul apostolilor. Noi avem nevoie de împlinirea acestei făgăduințe, avem nevoie de acest mesaj profetic trimis de Dumnezeu, prin care ne este dată claritatea călăuzirii lui Dumnezeu, și anume prin descoperire. Astfel vom avea nu doar ungera, ci și legătura prin care untdelemnul să poată deveni lumină. În DOMNUL nostru, Unsul, se aflau amândouă: lumina și viața, după cuvântul din Ioan 1, și același lucru trebuie să fie și în noi.

Am spus aceste lucruri pentru ca să vedeți realitatea, și spun aceasta cu o mare durere. Mă gândesc la cei 500 de evangheliști care-și întemeiază învățătura pe slujba fratelui Branham (agenția de știri a Vaticanului recunoaște aceasta și nu este departe de adevăr) și au primit inspirație și curaj din predicile lui. Eu îi cunosc pe unii dintre ei, dar cel mai bine îl știu pe cel care a organizat adunările din 1960 din Krefeld, în sala Reinhardt. Eu am amintirea vie a mărturiei lui, când spunea că vine din Portland, Oregon. Îmi amintesc că atunci l-am auzit prima oară pe William Branham predicând: eram într-o sală mare, la al treilea nivel, la balcon, și priveam înspre scenă. Acolo se întâmplau lucruri mari, care nu se mai întâmplaseră în nici o altă adunare, începând chiar cu anii '47-'49: mușii, bolnavii și toți cei care veneau în față, erau vindecați. La un moment dat, a urcat pe scenă un posedat și a încercat să-l doboare pe fratele Branham. Atunci fratele Branham a auzit în fața adunării de peste 8000 de oameni cuvântul: „Pentru că ai provocat pe robul DOMNULUI, trebuie să cazi în fața lui”. Bărbatul și-a luat avânt și a încercat să-l lovească, dar fratele Branham a spus: „În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, cazi la picioarele mele!”. Ca la o lovitură, el a căzut la picioarele fratelui Branham.

De la începutul slujbei de propovăduire, Dumnezeu a făcut lucruri mari. La balconul unde eram eu am auzit un bărbat spunând în sinea lui „Asta și tu o poți face!” și a repetat-o așa de câteva ori. Dar aici este diferența: poate că există mulți carismatici și evangheliști care zic același lucru, dar eu vă spun că este nevoie de o chemare și de o trimitere de la Dumnezeu, pentru că nu omul este cel care face acest lucru, ci Dumnezeu, care este prezent. Doar El confirmă cuvântul Său!

De aceea, dragi frați și surori, citesc cu durere cuvântul din Matei 7:21 care spune că „*Nu orișicine-Mi zice: DOAMNE, DOAMNE! va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*”. Așadar, Biserica lui Isus Hristos trebuie să fie clădită pe temelia originală – ultima predică trebuie să fie ca și prima, pentru ca Dumnezeu să poată intra în Biserica Sa și toți cei ce aparțin de Ea să se supună Cuvântului lui Dumnezeu, și singur Cuvântul lui Dumnezeu să rămână valabil.

Ne întoarcem la punctul important de azi: ungerea singură nu este de ajuns! Fratele Branham a ținut o lungă predică pe tema *Unșii din timpul de sfârșit*. Într-adevăr, este același Duh sfânt, dar oamenii nu se lasă călăuziți în adevăr, ci rămân în tradiții și în practicile pe care le au în bisericile și cultele lor. De aceste practici ține învățătura trinitară și botezul trinitar.

Aici am din nou un lucru să vă spun, care mie acum patru săptămâni mi-a stat pe inimă: ați știut voi că Cuvântul lui Dumnezeu este atât de interpretat și de răstălmăcit încât, la intrarea într-o lojă masonică, bărbații, îmbrăcați în negru din cap până-n picioare, trebuie să-și pună mâna dreaptă pe biblie și să jure pe ea în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, și acest lucru li se pare perfect în ordine. Este un lucru pe care eu nu-l voi uita niciodată. Dacă președintele Evangheliei Depline din Ontario, Canada, nu mi-ar fi spus acest lucru personal, nu aș fi putut-o crede. El este evreu și, într-o conversație pe care am avut-o cu el, mi-a zis: „Frate Frank, explică-mi de ce eu, ca evreu, a trebuit să fac acest lucru”. Atunci i-am răspuns: „Această întrebare ar trebui să ți-o pun eu ție: de ce ai făcut acest lucru?”. Nu l-a forțat nimeni să o facă, dar Satan înșeală pe oricine, cu sau fără Dumnezeu, cu sau fără biblie. El îi prinde pe mulți în cursă, iar ei sunt de părere că fac ceea ce trebuie și că totul e în ordine. Dar Scriptura și credința sunt în joc! A venit vremea să ne verificăm cu cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El este singurul adevăr.

Revenind la Matei 7, cu privire la acești mari bărbați care aduc mărturie despre chemarea lor, DOMNUL a spus: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: *DOAMNE, DOAMNE! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?*’ Atunci le voi spune curat: *Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege*”. Nici o manifestare carismatică, nici o confirmare exterioară, nici o proorocie și nici o exorcizare nu vor mai trage atunci la cântar – va rămâne în picioare doar decizia noastră de a ne lăsa călăuziți în tot adevărul.

Dar cei ce fac parte din aceste mișcări carismatice primesc o confirmare în credința și lucrarea lor nebiblică, de aceea ei cântă, se bucură și fac tot ce vor, iar rezultatul final este că trec pe lângă adevăr în strigăte de „Aleluia!”, sub scutul „Evangheliei Prosperității”. Această evanghelie, așa-zisă „a prosperității”, o puteți găsi acum peste tot în Vest și în lume. Dar pe noi nu ne interesează o evanghelie a prosperității, ci evanghelia veșnică a lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Importantă e doar restituirea darurilor și slujbelor de la început, a fundamentului care este învățătura biblică și care ne-a fost dată din nou, prin harul lui Dumnezeu.

În Matei 12:19-21 avem din partea DOMNULUI câteva cuvinte care să ne mângâie: „*EL nu se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-l va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă și nici nu va stinge un fîtil care fumegă, până va face să biruie judecata. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui*”.

Dragi frați și surori, DOMNUL are ultimul cuvânt și este sigur că El își va desăvârși lucrarea cu Biserica Lui. Acum trecem prin unele încercări, dar sfârșitul va fi minunat, încununat de slavă. La fel cum s-a ostenit Pavel pentru ca la venirea DOMNULUI Biserica să fie găsită „fără pată și fără zbârcitură”, la fel trebuie să ne ostenim și noi. „Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată” (2Corinteni 11:2).

Avem din nou acest cuvânt, *fecioară*. Și Maria a fost o fecioară. Ea a auzit făgăduința, a primit-o și Duhul sfânt a preumbrit-o, zămisbind astfel pe Fiul lui Dumnezeu. Și noi suntem numiți și înfățișați ca fecioare pentru că nu am luat parte la o curvie spirituală, în ascultare de cuvântul care ne-a fost dat: „Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele DOMNULUI!” [Isaia 52:11] și „EU vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiuce, zice DOMNUL Cel Atotputernic” [2Corinteni 6:18]. Pavel a avut pe inimă dorința de a-I înfățișa DOMNULUI o fecioară curată, „fără pată și fără zbârcitură”, desăvârșită.

De la Pavel până azi au trecut aproape 2000 de ani și în această perioadă DOMNUL cheamă afară, iar noi știm că acum este ziua și timpul; ceasul și clipa nu le știm, dar haideți să deschidem în Luca 1:16, unde se vorbește despre trimiterea dată pentru astăzi: „El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la DOMNUL, Dumnezeul lor”. Ei erau evrei și evreii merg cu toții la templu, cântă, aduc jertfe și psalmi de laudă DOMNULUI. Dar în Luca nu se vorbește despre aceste lucruri, ci despre întoarcerea fiilor lui Dumnezeu înapoi la DOMNUL, prin puterea unei slujbe: „Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească DOMNULUI un norod bine pregătit pentru El”. Despre asta este astăzi vorba!

Nouă ne-a fost dat un mesaj – el vine de la Dumnezeu și conduce înapoi la Dumnezeu, pentru a aduce pe mulți, din neascultare, la înțelepciunea celor neprihăniți. Gândiți-vă la ce s-a întâmplat cu Saul. El a fost ales de Dumnezeu să fie împărat, Samuel l-a uns, dar el nu a făcut ceea ce DOMNUL i-a poruncit să facă și astfel s-a întâmplat ceea ce este povestit în 1Samuel 15 – și eu vă rog să luați aminte la această mărturie și să n-o uitați – de la vers.1: „Samuel i-a zis lui Saul: Pe mine m-a trimis DOMNUL să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: Ascultă, deci, ce zice DOMNUL”. Aici era vorba, așadar, de o însărcinare. Lui i-a fost încredințată o slujbă pe care trebuia să o îndeplinească. Mai departe, „DOMNUL a vorbit lui Samuel și i-a zis: Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate de la Mine și nu păzește cuvintele Mele” (...)

Există doar un singur verset care se referă la slujba de misiune din partea DOMNULUI, în Matei 28. La ce folos o poruncă de misiune pentru unșii din timpul nostru, dacă ea nu este dusă la îndeplinire potrivit Cuvântului DOMNULUI? La ce le folosește ea tuturor carismaticilor și evangheliștilor, care deși au primit semne și minuni, nu împlinesc întocmai porunca lui Dumnezeu?

Noi știm că DOMNUL a vorbit în pilde și că niciodată nu a deslușit toate tainele, pentru că doar Duhul sfânt „călăuzește în tot adevărul”. Dacă rostind porunca din Matei 28, DOMNUL ar fi exprimat clar Numele, atunci toți l-ar fi cunoscut – dar El a spus că „Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău” (Ioan 17:6). Aici avem untdelemnul, legătura, lumina. Dacă Duhul sfânt dă claritate, atunci vine și lumina, descoperirea și Viața.

Aici este scris despre Saul, care a fost uns de către un prooroc într-o funcție atât de înaltă, că s-a poticnit la prima ocazie în care putea împlini porunca DOMNULUI și de aceea Dumnezeu s-a căit: „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate de la Mine și nu păzește cuvintele Mele”.

Întrebarea mea este: cine a împlinit corect porunca din Matei 28:19? Cu siguranță Petru și toți apostolii din acele zile au făcut-o. Dar nu același lucru îl putem spune despre Athanasius, Augustin și despre toți părinții bisericii tradiționale, ca și despre unșii din timpul nostru. În schimb, putem confirma că Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham pentru ca porunca dată în Cuvântul Lui să fie împlinită într-o ascultare deplină.

În 1Samuel 15 de la vers.22 ni se spune că neascultarea este la fel de vinovată ca și vrăjitoria, la fel cum în Apocalipsa 18:23 „toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria [Babilonului cel mare]”. Cum stau lucrurile astăzi? Să deschidem la 1Samuel 15:22 „*Samuel a zis: Îi plac DOMNULUI mai mult arderile-de-tot și jertfele decât ascultarea de glasul DOMNULUI? Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor*”. Și acum vine avertizarea: „*Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi*”. Care este motivul? „*Fiindcă ai lepădat cuvântul DOMNULUI, te leapădă și El ca împărat*”. La ce a folosit ungerea și punerea în funcție?

Lubiți frați și surori, lucrarea este foarte serioasă. Este vremea unei hotărâri, pentru că nu pot rămâne valabile două slujiri diferite: este doar „*un DOMN, o credință, un botez*”. Noi știm că botezul în Numele DOMNULUI Isus Hristos este cel biblic, dovedit prin Evanghelia lui Isus Hristos, de care nu ne rușinăm. De aceea, oamenii au de luat o hotărâre: fie rămân în ascultare de credință, după cum ne poruncește Cuvântul, fie rămân în obiceiurile și datinile în care s-au născut.

Eu am vorbit despre trezirile din trecut pentru că învățătura și crezul bisericii romane au fost preluate de toate denomiunțile, inclusiv de mișcarea pentecostală. După predica pe care am adus-o odată la Manila într-o biserică a Evangheliei Depline, am primit cele 12 puncte ale crezului lor și la punctul 9 era scris: „Cred într-una biserică sfântă romano-catolică și în părtășia sfinților”. Eram acolo împreună cu fratele Menart și vă puteți închipui cum m-am simțit și ce a fost în sufletul meu. Ce rost au cântările în care ei spun „Tu ești DOMNUL, Tu ești DOMNUL” și toată muzica lor, dacă propovăduirea nu corespunde Cuvântului? Pavel le-a spus deschis corintenilor: „*Mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos*” [2Corinteni 11:3]. Și, inspirat de Duhul, a adăugat că „*va veni vremea când oamenii (...) își vor da învățători după poftele lor*”.

Samuel, cu toate că l-a uns pe Saul ca împărat, i-a vorbit după cum îi spusese DOMNUL: „*Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat cuvântul DOMNULUI și DOMNUL te leapădă, ca să nu mai fii împărat peste Israel*” [1Samuel 15:26]. Când DOMNUL a spus cu durere „*depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege*” a făcut-o pentru că ei n-au vrut să primească îndreptarea din partea lui Dumnezeu. La ce le folosește marilor evangheliști să declare – de la amvon sau cu jumătate de gură – că fratele Branham a avut o slujbă neobișnuită, dacă ei nu primesc în dreptul lor lucrarea trimisă prin el? Ei continuă să umble mai departe pe calea cea largă, așa cum au început.

Asta ne deosebește pe noi de ei și de aceea suntem pregătiți să purtăm ocară DOMNULUI nostru Isus Hristos, oricare ar fi prețul. Suntem pregătiți să mergem în ascultare de credință pe Calea pe care El ne-a pus-o dinainte până când ochii noștri vor vedea ceea ce am nădăjduit.

Frați și surori, timpul harului este pe sfârșite și chemarea afară este aproape încheiată. Dar mai este un lucru la care trebuie să luăm aminte și pentru aceasta am să citesc vers.26 din 1Samuel 15, din care să vedeți că o ungere (sau o punere în funcție) nu este de ajuns: „*Samuel i-a zis lui Saul: Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat cuvântul DOMNULUI și DOMNUL te leapădă, ca să nu mai fii împărat peste Israel*”. Noi suntem aleși să fim un popor de împărați și preoți, dar suntem și răscumpărați pe deplin, prin sângele Mielului. Am fost scoși afară ca să fim aduși

înaintea lui Dumnezeu și să fim sfințiți de El, după cuvântul din Ioan 17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

Noi am luat ocară asupra noastră, ocară celor care spun că noi urmăm un om. Nu, noi nu urmăm pe nimeni; suntem doar mulțumitori că pentru a primi untdelemnul ne-a fost dat și un fitil, o legătură, și astfel am primit lumină. Spre seară s-a arătat lumina pentru ca noi să putem pași sub călăuzire mai departe, în miezul nopții. DOMNUL ne-a dat o ungeră și ne călăuzește în lumina Cuvântului Său.

În Matei 24 avem un tablou mai larg a celor ce trebuie să se întâmple în acest timp: cutremure, secete, dezastre naturale, etc. Unii le resimt pe primele, alții pe cele din urmă, dar în câteva versete din acest capitol avem un mesaj pentru unșii din timpul sfârșitului, adică aceia care se prezintă ca proroci, dar nu sunt. De la vers.11 este scris că „*se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți. Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. În vers.24, pe care fratele Branham la citat de multe ori, este dată o avertizare: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Iată, că v-am spus mai dinainte*”.

Noi nu dăm crezare acestor semne și minuni, cu toate că eu Îi sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru că am avut parte de slujba fratelui Branham, pe care o și trăiesc personal. Între 1955 și 1965, timp de 10 ani, în Statele Unite și în Europa, eu am fost martor direct al lucrării pe care a făcut-o Dumnezeu prin acest bărbat. Dar, încă o dată, nu semnele și minunile trebuie să fie în centrul atenției noastre, ci mesajul lui Dumnezeu, încredințat robului și prorocului Său, și care este acum propovăduit în întreaga lume!

Și aici putem vedea realitatea amară: și în cadrul mesajului unele lucruri au alunecat de pe făgașul drept și nici nu vă puteți închipui ce durere vine peste mine când trebuie să răspund acelor întrebări în fața cărora nu pot decât să clatin din cap și să mă învinovățesc. Dar există acești frați care pun deoparte Cuvântul, zicând mereu „Proorocul a spus”, „Proorocul a spus”. Pentru mine personal, și cred că pentru noi toți, Cuvântul lui Dumnezeu este singurul Absolut pe care îl avem pe acest pământ.

Dacă fratele Branham a spus într-o predică din Phoenix că se va întoarce, totuși nici un frate nu are dreptul să spună că fratele Branham va reveni, pentru că slujba lui nu s-a sfârșit. Întoarcerea la care el s-a referit era față de Phoenix, și nu cu privire la slujba lui, la cele șapte tunete sau la orice altceva. Cuvântului lui Dumnezeu nu avem voie să-i adăugăm NIMIC! Tot ceea ce Dumnezeu a vrut să ne spună a scris-o în Scriptură.

Vă rog să mă ascultați cu atenție: Dacă în Apocalipsa 10 este scris: „*Pecethuiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!*”, atunci are vreun rost să-mi las imaginația să zburde pe marginea acestui verset? Este însărcinarea mea să mă ocup de așa ceva? Sau am dreptul să îl las în seama lui Dumnezeu... Apoi, dacă au apărut 27 de direcții care se bazează pe înțelegerea diferită a acestui verset, atunci credeți-mă că inima mea e plină de amărăciune. Să vă spun deschis, mă doare ceea ce în bisericile tradiționale și libere nu este în conformitate cu Scriptura, dar ceea ce se întâmplă în cadrul mesajului cu răstălmăcirile este departe de ceea ce a spus cu adevărat fratele Branham, pentru că a fost scos din context, și aici este marele necaz... Pomeniți-mă în fiecare zi în rugăciunile voastre, pentru că nu avem de dus o luptă doar cu ce se întâmplă înafară, ci și cu ce se întâmplă în cadrul mesajului. Dar însărcinarea noastră este să credem după cum spune Scriptura și să avem parte de ceea ce Dumnezeu face în prezent.

Încă un cuvânt din Matei 24:45 „Care este, deci, robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale”. Și după ce aceste lucruri vor fi deja împlinite, vine pilda din Matei 25 „Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui”. După care nu mai vine nici o slujbă, pentru că rodul ultimei propovăduiri sunt toți aceia care s-au trezit și au ieșit în întâmpinarea Mirelui – nu fiecare în parte, ci toți într-un singur Trup, al DOMNULUI. Cei care au auzit propovăduirea mesajului și s-au trezit și au ieșit afară, și-au umplut candelarele lor și au ieșit în întâmpinarea Mirelui. Aceasta nu este o chemare personală, dată unora sau altora, ci este așa cum este scris în versetele 5 și 6: „fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: ‚Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!’ Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte”. Acum fiți atenți și aveți urechile deschise la această strigare: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele”. Și fiți atenți la răspuns: „Cele înțelepte le-au răspuns: ‚Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă’”. Cele înțelepte erau împreună și au răspuns într-un singur glas.

Ați știut că în toate aceste adunări carismatice trebuie să plătiți pentru ca să aveți acces? Uneori este o sumă mare, care poate începe cu 100 de dolari. Adunările în care veți găsi vânzători, prețul care trebuie plătit nu e unul mic. Poate că fecioarele neînțelepte s-au gândit „Dacă nu vom putea cumpăra untdelemn de aici, vom încerca acolo sau dincolo...”

Iubiți frați și surori, nu fiți nerăbdători, ci așteptați cu îndelungă răbdare, pentru că DOMNUL care a dat făgăduința, a dat și ploaia timpurie și o va da și pe cea târzie – El a făcut începutul, va face și sfârșitul și sfârșitul va fi aidoma începutului. De aceea, haideți să veghem în rugăciune și să rămânem mai departe în ascultare de Cuvânt. Mergeți la Vânzător și cumpărați, pentru că El spune: „Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!” [Isaia 55:1]. Am mai putea spune multe lucruri, dar țineți minte cuvântul DOMNULUI din Ioan 4:34 „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui”.

Am mai putea citi și alte versete din care să arătăm că într-adevăr acesta este timpul în care Mireasa este chemată afară de pretutindeni și nici unul să nu se mai uite înapoi! Nimeni să nu spună în sinea lui „Eu cred că pot vindeca Babilonul”. Nu, după cum este scris în prooroci, noi trebuie să ieșim de acolo. Puteți citi din Ieremia 50 și 51 și din Apocalipsa 17 și 18 și din alte locuri: noi nu putem vindeca nici o biserică sau denominațiune! Dumnezeu singur se descoperă individual oamenilor din aceste biserici, pentru că doar El poate descoperi legătura prin care fitilul conduce untdelemnul.

Avem un tablou minunat în Zaharia 4 și Apocalipsa 1. Profetul Zaharia a văzut sfeșnicul cu cele șapte brațe și fratele nostru Helmuth Miskis a prezentat foarte limpede acest tablou în limba portugheză. Deasupra acestui sfeșnic cu șapte brațe se află un vas cu untdelemn din care coboară șapte țevi prin care untdelemnul curge în șapte candelare. Apoi, din aceste candelare untdelemnul urcă prin fitil și arde, răspândind lumina. Și am mai putea găsi și alte exemple pe care Dumnezeu ni le descoperă prin har...

Lăsați dar candelarele voastre să ardă și arătați-vă ca niște oameni care așteaptă venirea DOMNULUI lor. Păstrați cu grijă ulcioarele cu rezerva de untdelemn și puneți-vă încrederea în făgăduința pe care DOMNUL a dat-o [în Ioan 8:12] „Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”.

Când eu am început în 1966 propovăduirea mesajului lui Dumnezeu – am mai spus lucrul acesta dar vreau să vi-l amintesc – am făcut un jurământ DOMNULUI. Sunt unele lucruri pe care nu aş vrea să le spun, dar pe altele le-am avut pe inimă şi le-am adus în faţa DOMNULUI ca o rugămintă: „Fii, DOAMNE, împreună cu mine, păzeşte-mă să predic doar ce este scris în Cuvântul Tău şi fie ca pe toţi aceia care ascultă cuvântul Tău din gura mea să-i revăd când mă vei lua la Tine”. Eu nu sunt aici ca să-mi fac cunoscute părerile. Înainte chiar să vin aici m-am întrebat „De ce mai trebuie să predic eu, de fapt? Am atâţia ani de propovăduire în urmă şi am purtat Cuvântul DOMNULUI în întreaga lume, pe diferenţe mari de fusuri orare, de multe ori noaptea”. Ultimul zbor pe care l-am avut a durat 14 ore pe o diferenţă de fus orar de 6-7 ore.

Dar eu vreau să văd rodul acestei propovăduiri, şi acela sunteţi voi, dragi fraţi şi surori. Voi aţi fost răscumpăraţi prin sângele Mielului şi aveţi privilegiul să auziţi mesajul original, Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Marele privilegiu este acela că porunca DOMNULUI este împlinită prin voi: cine crede şi se lasă botezat, acela va fi mântuit. De aceea noi botezăm în Numele în care Dumnezeu ni s-a descoperit ca Tată în Fiul, prin Duhul sfânt. Şi Numele este DOMNUL ISUS HRISTOS.

Noi am rămas credincioşi poruncii de misionare pe care am primit-o. Dacă mă uit acum în urmă, în întreaga mea viaţă nu am botezat decât în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Atunci când am fost botezat în 1948 într-o biserică baptistă, eu nu ştiam ce turnură aveau să ia lucrurile dar, în clipa în care am primit descoperirea botezului biblic, m-am dus direct la Rin şi am fost botezat după Scriptură, în ascultare de Cuvânt.

Gândiţi-vă din nou la Saul. El era uns şi pus pe scaunul de împărat, dar a fost lepădat pentru că nu a împlinit porunca DOMNULUI şi a nu a lucrat în ascultare: „*Fiindcă ai lepădat cuvântul DOMNULUI, te leapădă şi El ca împărat*”. Vă rog să observaţi cât de greu este ca cineva să iasă afară din învăţăturile false şi din aluatul vechi şi să se lase străpuns de Adevăr. Potrivit cu trimiterea pe care am primit-o, ultimul botez trebuie să fie asemenea celui dintâi.

Eu vreau să închei cu o întrebare: câţi dintre voi aţi fost botezaţi biblic? Spuneţi *amin!* Acum, câţi dintre voi vor să primească botezul biblic cu sfântul Duh? Aleluia! Laudă şi cinste Dumnezeului nostru, din veşnicie în veşnicie!

Astăzi n-am spus prea multe lucruri despre Israel, dar Dumnezeu veghează asupra poporului Său. Cea mai importantă afirmaţie pe care o putem face despre Israel este din Ieremia 31:1-10. EL, Cel care a împrăştiat pe Israel printre Neamuri, îl va aduna din nou şi va veghea aşa cum un păstor veghează asupra turmei sale. Pe cât de sigur este că Israel trebuie să se întoarcă în Ţara făgăduită pentru ca să aibă parte de ceea ce Dumnezeu va face după ce Biserica va ajunge la desăvârşire, atât de sigur este că toţi cei ce vor să fie confirmaţi înaintea lui Dumnezeu trebuie să primească cuvântul făgăduinţei pentru ca untdelemnul să ardă în candelă prin legătura care a fost dată. Nu este de ajuns ungerea în manifestările carismatice, trebuie să fie şi un fitil, pentru ca lumina să fie răspândită. „*Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii*”.

Să-I mulţumim împreună lui Dumnezeu, dar s-o facem aşa cum n-am făcut-o niciodată înainte. DOMNUL a făcut lucrări mari în viaţa noastră şi ne-a scos din orice temniţă babiloniană, punându-ne pe temelia ridicată prin apostoli, într-o ascultare deplină spre împlinirea poruncilor Lui. Împreună vom trăi împlinirea tuturor făgăduinţelor date Bisericii lui Hristos. Lăudat şi mărit să fie DOMNUL Dumnezeu nostru, acum şi în vecii vecilor! Amin.

Haideţi să ne ridicăm în picioare pentru ca să-I mulţumim DOMNULUI. Poate că unii fraţi doresc să aducă câteva rugăciuni scurte.

Iubiţi fraţi şi surori, mai uitaţi-vă o dată în faţă. Vrem noi să fim număraţi în rândul fecioarelor înţelepte care au ieşit cu candelile lor şi cu ulcioarele de untdelemn pline? Căutăm noi

să-L întâmpinăm pe Mire și ne îngrijim noi să avem nu doar o ungere, ci și descoperire prin legătura prin care să fim călăuziți de Duhul sfânt? DOMNUL ne pune dinainte alegerea prin care să ne arătăm ca fecioare înțelepte. Luați cu voi candelile, luați lumina și untdelemnul, în plinătate. „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii” [Coloseni 2:9]. La fel voi, aveți întreaga plinătate în El, după cum este scris [în Ioan 1:16]: „Și noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har”.

Și astăzi Îi mulțumim DOMNULUI Dumnezeul nostru, care ne-a vorbit. Haideti să deschidem și gura noastră către El, căci inimile noastre sunt pline pentru a-I mulțumi.

Mare Dumnezeule, Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul. TU ne-ai descoperit cu claritate lucrurile despre care ne-ai vorbit astăzi. Iubitule DOMN, Tu ne-ai chemat afară și Tu ai dat strigătul de trezire: Îți mulțumim și ne închinăm înaintea Ta. Tu să ai Calea Ta cu noi. Împreună lăudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Poporul Tău Îți aparține Ție, este Biserica Ta. Dă-ne ascultare de credință nouă tuturor, spre cinstea și lauda Numelui Tău minunat și sfânt!

Îți mulțumim pentru prezența Ta – Tu dai salvare, Tu dai vindecare, Tu eliberezi și dăruiești descoperire, prin Duhul Tău. Noi Îți mulțumim pentru prezența Ta cea sfântă și pentru ceea ce ai făcut în mijlocul nostru și în viețile noastre. Iubitule DOMN, un popor bine pregătit să-Ți fie Ție adus dinainte, și o Fecioară curată, care nu poate fi amăgită, ci este călăuzită și umplută de Duhul sfânt. Laudă, cinste și închinare Ție, care șezi pe tron! Aleluia! Desăvârșește Tu Biserica Ta!

Îți mulțumim și pentru această zi și pentru acest serviciu divin. Eu Îți mulțumesc pentru acest rod acum și în vecii vecilor! Lăudat și mărit să fii Tu DOAMNE, Dumnezeul nostru, în Numele DOMNULUI Isus Hristos! Amin.

Puteți să vă așezați. Vă rog să ne pomeniți în rugăciunile voastre – pe fratele Barillier, pe fratele Etienne Genton – pomeniți-ne pe toți, fie în Europa sau în întreaga lume, pe toți cei care purtăm Cuvântul DOMNULUI.

Cine are o cântare pe care vrea să o aducem? Cântarea 299. Aleluia! Așa s-a întâmplat și așa este scris.

Citim din Ioan 19:28. Pentru că Isus a știut că totul fusese isprăvit, El a spus, pentru ca Scriptura să fie împlinită în întregime, „Mi-e sete”. În versetul 30, după ce a băut oțetul, a spus „S-a isprăvit!”. Apoi și-a plecat capul și Și-a dat duhul.

Pentru a ne răscumpăra pe noi, calea DOMNULUI nostru a fost una plină de batjocuri, ocări, bătăi și scuipări. EL a luat totul asupra Lui și a plătit prețul cu care noi am fost răscumpărați. De aceea, noi Îi aparținem pentru timp și veșnicie. Vă rog să vă mai gândiți și la cuvântul din Romani 8:30 „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”. În ochii lui Dumnezeu suntem deja desăvârșiți, fără pată și fără zbârcitură, spălați în sângele Mielului. Noi suntem pe Calea credinței și ascultării până atunci când ochii noștri vor vedea împlinirea lucrurilor în care am nădăjduit.

Eu vă doresc tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu, și în mod special surorilor noastre din Santiago. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Luați o mărturie bună cu voi și duceți salutul nostru fraților și surorilor de acolo. În DOMNUL, toți facem parte din același Trup. Și vă mai rugăm o dată: pomeniți-ne în rugăciunile voastre zilnice pe noi, cei care purtăm Cuvântul, pentru ca ultimul să fie chemat afară și numărul celor intrați să fie deplin. La fel le scria Pavel romanilor în cap. 11:25, după care DOMNUL se va întoarce către Israel și îl va mântui.

Eu sunt copleșit de Cuvântul DOMNULUI. Fie ca El să ne vorbească și pe mai departe. Să fim asemeni Mariei, care a crezut și a primit Cuvântul care i-a fost dat.

DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți.

Haideți să ne ridicăm în picioare pentru rugăciunea de sfârșit.

Tatăl nostru ceresc, noi Te rugăm încă o dată: dăruiește-ne har nouă tuturor. Îți mulțumim totodată pentru confirmarea harului Tău pe care îl trăim deja. Cuvântul Tău ne devine tot mai clar, pe măsură ce Tu ne vorbești, tot mai des. Lumina luminează tot mai mult și noi primim o descoperire după alta. Cu adevărat, Tu ne-ai călăuzit în Locul Preasfânt. Tu ne vorbești prin Cuvântul Tău cum vorbește un om cu prietenul lui.

Te rugăm acum, dăruiește-ne credință și ascultare, ca să împlinim cuvântul Tău, să trăim după porunca Ta. Fie ca Cuvântul Tău să devină lumina picioarelor noastre.

Ridică-Ți Tu Fața Ta peste noi și binecuvântează mai ales pe cei tineri. Binecuvântează-l Tu pe fratele Helmuth Miskis, care se ocupă de ei, și pe fratele Graf, fratele Barillier, fratele Genton – binecuvântează pe toți frații noștri care vestesc Cuvântul și fie ca, la sfârșit, unitatea Bisericii-mireasă să fie deplină, pentru ca Duhul și Mireasa să poată fi una.

Iubitule DOMN, Îți mulțumim și pentru trimiterea robului și proorocului Tău, fratele Branham. Îți mulțumim pentru că putem vesti același mesaj, aceleași făgăduințele care au fost date în Cuvântul Tău.

Îți mai mulțumim pentru toate sufletele care încă sunt chemate afară, de pe întreg pământul. Încă mai este timpul chemării afară! (...)
